

[Madsen-Mygdal.]

ce. Jeg tror nu, at der er Grund for Statsministeren til nøje at følge hele dette Foretagendes Udvikling. Efter hvad jeg har hørt af kyndige og stedkendte Folk, bygger hele dette Foretagende ikke paa de allermost solide Forudsætninger, og det skulde ikke gerne blive alt for dyrt for Nationen at holde et Skib sejrende, selv om det bærer Statsministerens Navn.

Jeg kommer derefter til Statsministerens Udtalelser vedrørende den Ordensudnævnelse, som jeg fremsatte et Par Bemærkninger om. Nu fik vi saa endelig Besked, og det var altsaa for saa vidt godt, at jeg gav Statsministeren Lejlighed til at forklare sig. Vi ved nu alle sammen — dermed ogsaa Offentligheden, det har ikke været muligt at faa det at vide før —, at det er Statsministeren personlig, der staar bagved denne Udnævnelse, det er Statsministeren, der har Ansvaret, idet det er Statsministeren, der har anbefalet Udnævnelsen. Men mon det saa ikke havde været rigtigere, om Statsministeren havde sagt det straks, da dette Spørgsmaal kom frem? Jeg ønsker aldeles ikke at udtale mig om selve Udnævnelsen, om den var fortjent eller er blevet fortjent eller ikke, det tilkommer ikke mig at udtale mig derom, og det ønsker jeg ikke at blande mig i. Men Statsministeren ved, at der knytter sig ganske særlige Omstændigheder til denne Udnævnelse, og det var derfor, den vakte Opsigt og Pressen rettede Spørgsmaal til Statsministeren.

Hvad svarede saa Statsministeren paa dette Spørgsmaal? Han svarede kun dette, at Ordensudnævnelser gaar udenom Ministeriet, og denne Udnævnelse var ikke behandlet i et Ministermøde. Hverken mere eller mindre svarede Statsministeren. Mon det nu ikke havde været rigtigere, om Statsministeren havde haft saa meget Mod, at han straks havde sagt: Jeg har anbefalet Udnævnelsen, det er mig, som har Ansvaret. Det forekommer mig, at Statsministeren vilde have vist sig mere som et Mandfolk, hvis han havde sagt saadan, og jeg synes, at det havde været hans Pligt at sige saadan. I Stedet for svarer Statsministeren med to Sætninger, der kun kan vildlede Offentligheden. Statsministeren kunde have sagt: Det er et Spørgsmaal, som overhovedet ikke har Interesse, jeg ønsker ikke, at Offentligheden skal have Besked. Det havde

været noget andet. Men Statsministeren sagde noget, og de to Sætninger, han sagde, er af en saadan Beskaffenhed, at de kun kunde bibringe Offentligheden den Opfattelse, at den Mand, der taler saadan, i hvert Fald ikke har haft noget med det at gøre. Det er de Sætninger, hvori han i Virkeligheden fralægger sig det Ansvaret, som han som Statsminister burde have været den første til at vedkende sig.

Og saa er oven i Købet den første af disse Sætninger positivt urigtig, efter hvad Statsministeren selv i Dag har oplyst. Ordensudnævnelser gaar ikke udenom Ministeriet. Det omtalte Cirkulære har Statsministeren jo bekræftet er udstedt, og af dette Cirkulære fremgaar det, at Ministrene af en eller anden Grund savner Mod til at underskrive Indstillingen, men dog ønsker at være orienteret. Det er Cirkulærets Ord, efter hvad Statsministeren her har sagt, og hvad det betyder i et Cirkulære fra Ministeriets Embedsmænd, er der neppe nogen, der er i Tvivl om. Jeg misunder ikke Statsministeren den højst uheldige Stilling, han ved sin Optraeden i denne Sag har bragt sig i. (*Statsministeren* [Stauning]: Beklag endelig ikke mig!). Ja, ja, den er alligevel beklagelig.

Dernæst var den højtærede Statsminister igen inde paa det store, omfattende og betydningsfulde Emne, som hedder Arbejdsløsheden, og jeg maa sige om den Tale, han holdt, at den var, som man kunde vente, en typisk Fagforeningstale. Den højtærede Statsminister docerede igen, at høj Løn har aldeles intet med Arbejdsløsheden at gøre. Nej, naturligvis. Efter Statsministerens og Fagforeningernes Teorier: Jo højere Løn og kortere Arbejdstid, desto større Beskæftigelse. Jeg tror ikke, det er længe siden, Statsministeren har udtalt noget i den Retning. (*Statsministeren* [Stauning]: Selvfølgelig. Selvfølgelig, siges der, det er altsaa Opfattelsen i Fagforeningskredse og Regeringskredse.

Jeg maa her sige om hele den Argumentation fra den Side og hele den Motivering for Handlinger, som man fremsætter, at det er en højst ejendommelig Afgudsdyrkelse med selve Tallene; om det gaar op eller ned, det spiller en kolossal Rolle, men hvad Tallet er værd, hvad det betyder, tager man ikke Hensyn til.

Ganske det samme var Statsministeren